

מ"ת 2255/11/14 - מדינת ישראל, פרקליטות מחוז הדרום נגד פריד אלסייד

בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע

מ"ת 2255-11-14 מדינת ישראל נ' אלסייד (עציר)

בפני מבקשים	כב' השופט אלון אופיר
נגד משיבים	
	מדינת ישראל
	ע"י ב"כ מתמחה עדי בראל
	פרקליטות מחוז הדרום
	פריד אלסייד (עציר) ע"י ב"כ עו"ד ארז דרב

החלטה

בפני בקשה של המדינה לעצור את המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו, זאת לאחר שהוגש כנגדו כתב אישום המייחס לו עבירות של הפקרה לאחר פגיעה בניגוד לסעיף 64א(ב) בפקודת התעבורה, נהיגה במצב שכרות, נהיגה רשלנית וגרימת תאונה וכן אי ציות לרמזור אדום.

ב"כ המשיב הסכים לקיומן של ראיות לכאורה, ונכח חומרת כתב האישום בפרשה זו, התבקש שירות המבחן למבוגרים להכין תסקיר מעצר ביחס למשיב וביחס לחלופות אשר הוצעו ע"ההגנה.

אין מחלוקת כי למשיב עבר תעבורתי כבד מאד הכולל 92 (!) הרשעות קודמות וכן אין מחלוקת כי בנוסף לפרשה זו, תלוי כנגד המשיב כתב אישום נוסף שם מיוחסת לו עבירה של נהיגה במצב שכרות (נוספת) שם רמת האלכוהול עומדת על 860 מ"ג בליטר אויר נשוף.

לחובת המשיב גם עבר פלילי הכולל הרשעות בגין הדחה בחקירה, איומים, ותקיפה סתם הנובעים כולם מהרשעה בשנת 2008.

ב"כ המשיב סבר כי יש בחלופות המוצעות יחד עם מעצר בית מלא ואיזוק אלקטרוני כדי לאיין את מסוכנותו של המשיב.

בטיעונו הפנה ב"כ המשיב לתסקירו של שירות המבחן למבוגרים, לפיו קיימת אפשרות לאיין המסוכנות באמצעות הערבים המוצעים ואיזוק אלקטרוני.

ב"כ המשיב הדגיש כי המשיב שוהה בתנאי מעצר כמעט חודש וכי נורמטיביות הערבים המוצעים יחד עם איזוק מתאים עשויה לאיין את המסוכנות הנטענת ע"י המדינה.

ב"כ המדינה סבר כי אין בכל חלופה אשר הוצעה כדי לאיין את מסוכנותו הספציפית של משיב זה.

לשיטת המדינה, עברו התעבורתי החריג של המשיב על רקע התנהגותו הלכאורית בפרשה זו, אינה מאפשרת שחרורו בחלופת מעצר.

דין והכרעה -

כאשר נדרש בית המשפט להחלטה מסוג זה, ניצבת שאלת יכולתו של בית המשפט לתת אמון במשיב במרכז הדיון.

גם אם יוצגו בפני בית המשפט ערבים נעדרי עבר פלילי המביעים נכונות פיקוח מלאה במיקום מעצר בית השונה מביתו של המשיב, עדיין יידרש מצב של אמון בסיסי במשיב לפיו ניתן יהיה לשחררו בתנאי החלופות המוצעות מבלי שהדבר ייצר סיכון בלתי סביר לציבור.

בית המשפט העליון פסק בבש"פ 2227/08 **טראד גריפאת נ. מדינת ישראל** את הדברים הבאים מפי כבוד השופט דנציגר:

"יתר על כן, הלכה היא כי אין להורות על מעצר עד תום ההליכים בגין עבירות תעבורה, אלא במקרים חריגים בלבד [ראו למשל: בש"פ 7352/04 מדינת ישראל נ' אבו כואדי (לא פורסם, 9.8.04)]. יש להורות על מעצר כאמור רק במקרים בהם קיים חשש אמיתי שאף חלופת מעצר לא תהווה מענה להגנת הציבור מפני מסוכנות הנאשם. נוכח הלכה זו, משעה שמטרת המעצר הינה מניעת העורר מלנגד לתום ההליכים כנגדו ובכלל, שומה היה על בית המשפט קמא לבחון באופן פרטני האם לא ניתן להשיג את תכלית המעצר בדרך חילופית, ולא די בקביעה הגורפת לפיה אין באפשרותה של כל חלופת מעצר שהיא כדי להפיג את מסוכנותו".

כמו כן נשיאת בית המשפט העליון דאז החליטה בבש"פ 10118/04 **נזמי ג'באלי נגד מדינת ישראל** את הדברים הבאים:

"אכן בימים אלו, כשנגע תאונות הדרכים משתולל וגובה קורבנות רבים חובה על בתי המשפט לסייע במאבק למניעת המסוכנות הנשקפת מנהגים עבריינים, בין השאר באמצעות הרחקתם מהכביש. יחד עם זאת, משקיימת בשלב זה של ההליכים, דרך שבה ניתן להרחיק את הנהג המסוכן מהכביש מבלי שישהה בכלא, יש לעשות מאמץ להעדפה בדרך זו".

יחד עם זאת, ועל אף פסיקה זו, הבהיר בית המשפט העליון כי במקרים מתאימים בהם רף המסוכנות חריג או מקרים בהם יכולת בית המשפט לתת אמון, היא מזערית, ניתן ואף צריך להורות על מעצרו של אדם עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו.

בעניין עמדה זו של בית המשפט העליון אפנה להחלטות הבאות:

בש"פ 2433/12 יהודה ניסים נגד מדינת ישראל

בש"פ 2173/12 גמאל אל גיניני נגד מדינת ישראל

בש"פ 8563/09 חלילי אגבריה נגד מדינת ישראל (להלן - פרשת חלילי)

בפרשת חלילי אישר בית המשפט העליון מעצר עד לתום ההליכים ביחס למי שנהג בפעם השנייה בזמן פסילה כאשר לחובתו היה תלוי מאסר מותנה בן 18 חודשים בגין עבירה דומה.

בפרשה שבפני, ובעוד תלוי כנגד המשיב כתב אישום המייחס לו עבירה של נהיגה בעודו שיכור (860 מ"ג) ברכב, נהג המשיב לכאורה שוב ברכב כאשר הוא שיכור כלוט (הפעם 680 מ"ג אלכוהול בליטר אויר נשוף כאשר הרמה המכסימאלית המותרת היא 240 מ"ג), ואם לא די בכך חצה צומת באור אדום, ופגע בהולך רגל כבן 17 אשר חצה כביש במעבר חצייה (בחסות האור הירוק להולכי רגל).

לו בכך הייתה תמה הפרשה, הרי שעל אף החומרה שבהתנהגותו הלכאורית של המשיב, ניתן היה לשקול בכובד ראש את המלצתו של שירות המבחן.

אלא, שהמשיב, לאחר שפגע בהולך הרגל, הפקיר אותו במקום, נמלט מזירת התאונה, והחנה רכבו בחנייה צדדית. רק לאחר מעקב שביצע אחרי המשיב אזרח שהיה עד ראייה למקרה, עצרו השוטרים את המשיב והוא נעצר.

התנהלותו של המשיב מקימה כלפיו הערכת מסוכנות חריגה, שכן המדובר בתמהיל של מי שנוהג ברכב בעודו שיכור לכאורה, ובעודו שיכור גורם הוא לתאונה כאשר לאחריה מפקיר הוא את הפצוע באותה התאונה. אין המדובר במי שהביע חרטה במקום או הסגיר עצמו למשטרה.

המשיב ניסה לכאורה להסליק את רכבו ולחמוק מהליכי שפיטה בעניינו תוך שהתעלם לחלוטין ממצוקת הפצוע אותו פצע בעצמו.

יכולתו של בית המשפט לתת אמון במי שלכאורה כך בחר להתנהג מוגבלת עד מאד.

אין אני סבור כי יש בחלופות אשר הוצעו ע"י ההגנה כדי לאיין את מסוכנותו של המשיב בפרשה זו.

אין אני סבור כי ניתן לאיין את מסוכנותו של המשיב עת יש לו נגישות מחוץ לכלא לאלכוהול באמצעות איזוק אלקטרוני או באמצעות ערבים נורמטיביים.

קביעתו של שירות המבחן לפיה "חלה התמתנות" בצריכת האלכוהול אצל המשיב בשלוש השנים האחרונות לחלוטין אינה עולה בקנה אחד עם תיק המב"ד התלוי נגדו (שם הוגש כבר כתב אישום המייחס נהיגה תחת שכרות כבדה) או עם תיק זה בו גם כן המדובר בנהיגה לכאורית תחת שכרות כבדה.

על פניו נראה כי למשיב בעיית אלכוהול קשה, והוא בוחר פעם אחר פעם לנהוג ברכב כאשר הוא שיכור, ובפעם האחרונה אף גרם לתאונה יחד עם הפקרת פצוע.

שירות המבחן מציין מפורשות בתסקירו כי "להערכתנו ולנוכח המתואר קיימת רמת סיכון לפריצת גבולות נוספים". נוכח עמדה זו, לא ברורה לי המסקנה לפיה ניתן לאיין מסוכנות זו בחלופות המוצעות, מה גם שהערבים המוצעים לא היו מודעים כלל לבעיית צריכת האלכוהול של המשיב.

הליך שיקומי אשר מוצע ע"י שירות המבחן אינו מתאים כלל לנקודת הזמן המשפטית בפרשה זו.

בשלב זה שיקומו של המשיב אינו על הפרק כי אם שאלת מסוכנותו.

אין אני מוצא דרך בשלב זה לאפשר את שחרורו של המשיב בחלופות המעצר אשר הוצעו.

אין אני יכול לתת אמון בסיסי במשיב נוכח התנהגותו בפרשה זו, בריחתו מזירה בה גרם לפציעתו של הולך רגל והיותו שיכור במהלך אותו האירוע.

המדובר ללא ספק בנסיבות קשות משמעותית מפרשת חלילי כאשר למשיב גם רקע תעבורתי חריג הכולל 92 הרשעות תעבורה. בנסיבות המתוארות לעיל, ואף שהערבים המוצעים אנשים נורמטיביים, נעדרי עבר פלילי, אין בחלופות המוצעות כדי לאפשר איין מסוכנותו של המשיב שכן בית המשפט מתקשה מאד לתת אמון במשיב עצמו.

אני מורה בזאת על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו בתיק העיקרי הצמוד לבקשה זו.

ניתנה היום, י"ח כסלו תשע"ה, 10 דצמבר 2014, בנוכחות הצדדים.